

vereinovec, mej katerimi sedi zaradi pomanjkanja možkih tudi neka že precaj priletna gospica in napraviti svojim udom predpustnico za vse večne čase. Kakor rečeno, tako storjeno. Vabila so se dala tiskati in hajd med svet: „Dne 8. febr. kurentu in vsem pustnim norcem grand veselico v prid nemškega šulverajna v nekih sobah. Začetek točno ob 7. uri. Kdor ob pravem času ne pride, se ne sprejme v nemški Reich.“ Poizvedel sem iz zanesljivega vira, da se je ta odbor predrznil nekatere poštenjake povabiti, a ti so neki odločno in možato postopali in zloglasnemu odboru vabila vračali. Tako je prav! Da nekaj grošev zberačijo, nabirali so med tem časom razna darila za tombolo in še celo nekaj kmetov na nastavljenе limanice dobili, da so jim porinoli goldinarček, pa le ni zdalo. Dokaz temu je, da so nabrano svoto, s katero se ne upajo na beli dan, zaradi sramote, odločili poslati nemšk. šulverajnu na Dunaj. Ta kmetom z dobrotami laskajoči se odbor, ki pošilja krvavo zaslužen kmetški denar na Dunaj, ima pred seboj siromašno enorazrednico. Poglejmo si revno šolo od zunaj in znotraj, rekli bodemo joj! joj! Poglejmo si deco, njih obleko, njih šolsko orodje, hrano itd. zopet joj! Še večji joj pa, ko je uboga deca pred nekaj tednov skoro v šoli zmrznila, kajti kakor sem iz zanesljivega vira zvedel, 14 dni šola niti drv ni imela, toplomer pa kazal 12 do 15° mraza, zvedel sem, da celo teden dni ni bilo šole. Kje so pa tedaj bili oni dobrohotni gospodje, ki se kmetu dobrikajo, se mu prilezujejo, ga za nos vodijo, posebno ob volitvah se hlinijo, ali kedar je treba nemškemu šulverajnu pristopiti, kedar se kje kaka šulverajnska šola otvori, ali ob priliki Jožefove svečanosti, tačas vidimo enake lačenberggerje okoli kmeta, ponujajoče mu brezplačno glodanje kosti, šnops, vino itd. Toraj vidite, na tak način skrbé ti le gospodje za občni blagor kmetске šole, za občine, za domače revne. Kmetje! tedaj očitno vidite, pri čem da ste, kako so Vam in Vašim otrokom take vrste gospodje prijazni in ljubeznjivi „varujte se takih volkov v ovčji koži“. Marsikateri se je potem kesal, — a bilo je prepozno.

(Konec prihodnjic.)

Iz Rogaca. Naš trg šteje komaj tri prave Nemce, vse drugo je Slovence ali Hrvat. Toda plujavo v lastno skledo, da nas je lahko sram pred slovenskim svetom. Pravilno nemški ne zna nobeden, pa le skoraj vsak brbra: i pin tajč gsint. Najbolj pogrešamo narodnega notarja. Kajti takšna oseba pride vedno z ljudmi v dotiko, obuje vsestranski in uraduje za tržana in kmeta. Narodni notar bi nam Slovencem bil najkrepkejša zaslomba. Kedar ga dobimo? To Bog vé. Lani so ptujski in celjski nemčurje tukaj rogovili. Letos je še mir.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf dospel je na svojem potovanju v Pulj. Pravijo, da ima potovanje velevažen pomen gledé na našo politiko v jutrovem. — V ministerstvih naših in vogerskih se uže pogovarjajo. kako colnino nemškim in francoskim fabriškim in industrijalnim izdelkom povzvišati. Vojni minister ukaže kmalu, da dobijo naši ulani in dragonarji kožuhe, kakoršnjih imajo husarji. Brambovci se bodo zanaprej toženi pred vojaško sodnijo smeli tudi zagovarjati, kar do sedaj ni bilo dovoljeno. — Škofje zbrani na Dunaji so sklenoli pritrditi ministerstvu, ki zahteva naj nova postava o kongruji še le v treh letih popolnem obvelja; v šolskih zadevah tirjajo več upliva na šolstvo, župnik bi naj bil ravnatelj. — Naši slovenski poslanci bodo v državnem zboru glasovali za novo nagodbo vlade z družbo severne železnice, ta plača takoj 12 milijonov in prepusti l. 1940. železnico državi, liberalci nemški pa hočejo, naj država takoj kupi celo železnico, kar bi 120 ali celo 260 milijonov stalo. Teh denarjev nimamo, slovenski poslanci imajo tem bolje prav, ker je družba itak voljna tarife znižati. Moravski poslanec Šrom nasvetuje Čehom v prid volilni red za državni zbor v skupini mest preurediti. So li naši trgi se zglašili na Dunaji za podobne premembe? Iz Ljubljane v Kamnik bodo železnico stavili. — Čehi so zmagali pri volitvah za kupčijske zbornice v Pragi, Plznu in Budejevcah in si tako 4 nove poslanske glase za državni zbor zagotovili. — Schulvereinu uže denarjev manjka ter je prisiljen menjšje srebrnike za narodne Judeže kovati. Nemci se bodo še naveličali schulvereinskega šundra. — Vseničilišče v Črnovicah utegnajo zatreti in katoliško v Salzburgu odpreti. — Gorica dobi artilerijsko vojašnico za 160.000 fl. — Dne 4. p. m. utegne nesrečna „banka Slovenija“ v Ljubljani pokopana biti. — Madjari so ubogim Slovakom premoženje Matice, 10.000 fl., vzeli ter hočejo z denarjem knjižure tiskati dati na hvalo madjarske kulture. — V Dalmaciji bodo izjemni stan podaljšati morali do l. 1886, ker je še 130 vitašev, ki niso hoteli vrniti se v domovino.

Vnanje države. Bismark ponuja Avstriji, naj Turkom vzame Sirijo in sveto deželo. Tako dela, da bi nas v boj zapel z Rusom, Turkom in Bog vedi še s kom. — Rusi zopet preganjajo katoliške škofe. Tako je škof Hrinceki moral svojo škofijo zapustiti in iti v Jaroslav v prognanstvo. Hotel je baje dva kanonika, vladi udana, odpraviti, ker nista spodobno živel. V Aziji prodira ruska vojska nad Mešed v Herat. — Srbi nagibajo se zopet na rusko stran in popuščajo od dosedanje nam prijazne

politike, mislijo s pomočjo Rusije pograbití Macedonijo. — Italijani odpošljejo kmalu 3000 mož v Afriko na pomoč Angležem, ki so res v silnej nevarnosti. Mahdi je namreč v Kartumu zaplenil 12 Kruppovih kanonov, 9000 centov smodnika, 12000 pušek, zbira sedaj 50.000 vojakov okolo sebe in pritiska na 7000 Angležev, ki se uže pomikajo pred njim nazaj proti Kartumu ob Nilu. Mogoče je, da bodo uničeni preden jim dojde pomoči iz Evrope ali Indije. Iz Suakima v Bender delajo Angleži železnico. — Francozi so kitajsko brodovje napali, 2 ladji potopili s 30 kanoni in 700 Kitajci vred. — Sloviti potovalec afriški, Stanley, je imenovan za guvernerja nove Kongske države v osrednji Afriki. — V nesrečnej Spaniji zopet potresi strašijo ljudi.

Za poduk in kratek čas.

Sv. Metod, apostol Slovanov.

V. Delovanje sv. bratov Cirila in Metoda na Moravskem in dolenjej Panoniji iznemirilo je tujo, nemško duhovščino Pasavsko in Saleburško. Bala se je, da nje nebi nova blagovestnika z mlado, domačo, slovansko duhovščino popolnem izpodrinola. Saleburški nadškof Adalvin sam potuje v mrzlej zimi h Koceljnu v Blatograd l. 865. Vendar ni kaj posebnega opravil. Ljudstvo je preveselo bilo slišati razlaganje božjih resnic in obhajanje službe božje ljubilo v domači, slovanskej besedi. Na to začne nemška duhovščina slovansko preganjati, sv. Cirila in Metoda dolžiti krivovere, ker slovensščino rabita kot sveti jezik, kakoršen je baje le latinski, greški in hebrejski, ker je nadpis na križi Kristusovem bil napisan v le teh jezikih. Toda sv. apostola slovanska sklicavata se na sv. pismo, ki pravi: poveljujete Gospoda vsi jeziki, ter sta obhajala sv. mešo in celo službo božjo v staroslovensščini. Sedaj zatoži Solunska brata saleburški nadškof pri papeži Nikolaji I. Ta pozove obadva brata v Rim, da se opravičita. Nemudoma se napotita v Rim s svetinjami sv. Klementa. Poidoč obiščeta kneza Koceljna v Blatogradu, od koder vzameta 50 slovenskih mladenčev seboj, da bi v Rimu posvečeni bili v mešnike. Mudita se tudi v Ptuj, zatem v Benetkah in prideta v Rim proti koncu l. 867. Med tem je umrl papež Nikolaj. Naslednik mu je Hadrijan II. Ko sliši da se bližata sv. brata, hiti jima nasproti z duhovstvom in ljudstvom ter ju spremlja v častitej procesiji v večno mesto. Izročita mu ostanke sv. Klementa in se sijajno opravičita ter pobjeta slavno vse ugovore svojih sovražnikov.

Na prošnjo kneza Rastislava bila sta sv. brata posvečena v škofa dne 6. jan. 869, njuni

učenci pak v mešnike in dijakone. Cirila in Metoda posvečeval je papež Hadrijan sam.

Kmalu zatem zboli Konstantin, sedaj Ciril imenovan, in umerje priporočivši bratu Metodu ljubljene mu Slované. Položijo ga h počitku slovesno v cerkvi sv. Klementa v Rimu na desnej strani altarja.

Zalosten se vrne Metod pa ostane v Blatogradu pri knezu Kocelji. V Moravsko k Rastislavu ni mogel, ker je ta bil takrat v hudo vojsko zapleten z nemškim cesarjem Ludovikom. No videč Kocelj, da je Metod le pokrajinski škof brez določene stolice, pošlje ga nazaj v Rim proseč papeža, naj ga ta povzdigne v nadškofa v Panoniji za staroslavno stolico sv. Andronika, ki je bil nadškof nekdanje Sirmije. Nekedanji Sirmium je bil mesto v današnjem Sremu tam, kder je sedaj Mitrovica ob Savi. Ondi je bila nadškofijska stolica za ves Norik in vso Panonijo, to pa do l. 442, ko so mesto razdjali divji Huni. Papež ustrezne željam kneza Kocelja odgovorivši: ne samo tebi, nego vsem tamošnjim pokrajinam pošiljam Metoda kot učitelja od Boga in od sv. apostola Petra kot prvega škofa in ključarja nebeskega. Tako je Metod postal nadškof v Panoniji, Moraviji, Sremu, od papeža proglašeni naslednik sv. Androniku l. 870. (Dalje prih.)

Smešnica 9. Mati pokregajo Jirgeca: če ne bodeš priden, pokličem parkeljna, ki je spodaj v kleti. Jirgec pa je muhast in odgovori: Mati, če parkelj gori pride, ga vprašam, koliko je Bogov? „Vrtec“.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so zavoljo trso-ušne rabuke v Brežiškem okraji 13 obojencem kazni zapora znatno zmanjšali, cerkvi Vuhredski darovali 200 fl. in Lembaškemu županu, vrlemu narodnemu Slovincu, g. Fr. Robiču podelili srebrni križec s krono za zasluge.

(Novo politično društvo) osnujejo 2. marta ob 4. uri popolude v „Narodnem domu“ ptujski Slovenci. Imenuje se: katoliško politično društvo Pozor. Na prvi občni zbor vabi v imenu osnovalnega odbora državni in deželni poslanec Božidar Raič.

(Trboveljski premog) bodo z naprej žgali na c. k. vojnih ladijah namesto angleškega. Tako ostane veliko peněz v cesarstvu.

(Slatenskeje posojilnici) ravnatelj je preč. g. nadžupnik Fröhlich, odborniki: Fr. Ogrizek, Janez Žurman, J. Pernek, sami vrli narodnjaki in posestniki.

(Zavoljo ostudnega obnašanja) v cerkvi sv. Marjete dobil je viničarski sin Taschner 3 mesece zapora, hudobnega razsajavca Ploja v Partinji so izročili zopet sodnji.